

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12044/2022
30.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбене заједнице Трг републике ... Нови Сад из Новог Сада, чији су пуномоћници Коста Милић и Светлана Ђурђев адвокати из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Борислав Шушњар адвокат из ..., ради иселења и предаје у државину, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 41/22 од 19.01.2022. године, на седници одржаној 30.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 41/22 од 19.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 41/22 од 19.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 41/22 од 19.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 10163/18 од 15.06.2021. године којом је обавезан тужени да преда тужиоцу кључеве и исели се из заједничких просторија у сутерену стамбене зграде за колективно становање у Новом Саду Трг републике ..., саграђене на к.п. ... к.о. Нови Сад I, Служба за катастар непокретности 2 које се налазе поред стана број 1, и имају површину од око 30 м², те да их преда тужиоцу у посед слободне од лица и ствари, и два решења истог суда под истим бројем од 04.11.2021. године о обавезивању туженог на исплату новчаних износа, и то допунско решење за исплату 54.900,00 динара тужиоцу на име трошкова парничног поступка, који се односе на грађевинско вештачење, поред износа досуђеног означеном првостепеном пресудом и за исплату 56.600,00 динара сталном судском вештаку Зорану Поповићу на име трошкова геодетског вештачења (став први изреке), и да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка од 119.000,00 динара (став други изреке). Другим ставом изреке одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство прописано одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије, сагласно одредбама наведеног члана и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачењем права.

Нижестепеним пресудама одлучено је о тужбеном захтеву који почива на одредбама чл. 18, и 19. и 37. Закона о основама својинскоправних односа и чл. 8. и 16. Закона о становању и одржавању зграда којима је прописано да на заједничким деловима зграде власници посебних делова зграда имају право заједничке недељиве својине са уделима који су одредиви, али нису унапред одређени, а који служе за коришћење посебних или самосталних делова зграде и сматрају се једном ствари ако законом није друкчије одређено и да власник, односно стамбена заједница која има статус правног лица и коју чине сви власници посебних делова стамбене зграде има својство странке у поступцима у којима је прописано да се власник зграде појављује као странка и може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари. Побийана одлука којом је усвојен тужбени захтев за исељење туженог из заједничких просторија, означених као целина број 2 у сутерену стамбене зграде и за њихову предају тужиоцу, донета је након што је утврђено да тужени користи за становање те заједничке делове онемогућавајући државину осталима заједничарима, а да за то нема правни основ јер их није откупио приликом откупа свог стана, њима суседног, да према тим просторијама и иначе није исказивао било какве својинске претензије (ни онда када су оне биле коришћене од стране ранијих купаца и биле предмет посебног парничног поступка у коме је тужилац успео са захтевом против ранијег купца тих просторија за раскид уговора о закупу и за његово исељење) и да су предметне заједничке просторије и физички и функционално одвојене од просторија које припадају стану туженог у сутерену, и не представљају јединствен ни посебан део објекта.

По оцени Врховног суда у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о изузетној дозвољености ревизије туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

У овом спору нема правних питања од општег интереса које би требало размотрити нити потребе за новим тумачењем права. Уз ревизију нису приложене другачије пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдавале потребу да се о посебној ревизији одлучи ради уједначеног тумачења и примене права, односно ради уједначавања судске праксе. Тужени изјављеном ревизијом износи другачије чињеничне тврдње од оног што је у спроведеном поступку доказано и указује на наводне недостатке у јасноћи и садржини донете пресуде, што не представља разлог због којих би се посебна ревизија могла сматрати изузетно дозвољеном.

Следствено изложеном, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије и у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да и у смислу те законске одредбе ревизија није дозвољена. Наиме, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 403. став 3. ЗПП).

У конкретном случају вредност предмета спора по тужби поднетој 18.12.2018. године је 460.000,00 динара, што је очигледно испод ревизијског цензуса од 40.000 евра, па је ревизија недозвољена и као таква одбачена другим ставом изреке овог решења применом члана 413. ЗПП.

О трошковима ревизијског поступка одлучено је ставом трећим изреке, на основу члана 165. став 1, у вези са чл. 153. став 1. ЗПП, с обзиром да тужени није успео у поступку по ревизију па нема право на накнаду тих трошкова.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић